No. 45. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag **14 April.**

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien dienen op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1-6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Boekbeschouwing.

***Bijdrage tot herziening der Grondwet, in Nederlandschen zin, door Mr.* Groen van Prinsterer. Leiden, S. *en* J. Luchtmans, 1840.**

(Vervolg van onze vorige.)

Wij moeten nu ook nog een oogenblik stil staan bij de *vryheid van onderwys*, zoo als die door den schrijver begrepen wordt.

Hij wil dat meer bijzonder bestuur van, en toezigt op het onderwijs van het Gouvernement en der gewestelijke en plaatselijke besturen aanmerkelijk hebben beperkt. Hij wil, dat hetzelve, voor elke gezindheid, staan zal, onder den invloed der Kerk.

» Maar als er geene belijdenis bestaat, of als haar » gezag tijdelijk althans niet geldt, [in den staat » namelijk; in de Kerk bestaat en geldt het gezag » van iedere belijdenis wel degelijk,] dan is er ook » eigenlijk geene Kerk." --

Dit zal moeten beteekenen geene Kerk, die *in den Staat* gezag uitoefent.

» En het is duidelijk . . . dat het toezigt van de » Kerk over de School voor de Hervormden thans » geenerlei waarborg opleveren zou."

Wanneer zou dit dan het geval zijn? Indien de Hervormde Kerk tot Kerk van den Staat werd verheven? Of indien al de kinderen van andere dan Hervormde ouders uit de Scholen, door Hervormde onderwijzers bestuurd, werden verwijderd en hun het zoeken van een goed heen komen werd aanbevolen?

Tot dit laatste zou men moeten komen, om de mogelijkheid daar te stellen voor de verwezenlijking van des schrijvers voorstellen, of wel Roomsch-Catholijke ouders, en der leden van alle andere niet-Hervormde Kerkgenootschappen zouden zich moeten getroosten, hunne kinderen Godsdienstig te zien onderwijzen in leerstellingen, welke niet de hunne waren.

Dat toch de schrijver een algemeen Christelijk Godsdienstig onderwijs, zonder te treden in de bijzonderheden van het leerstellige, niet voldoende zou achten, zien wij genoeg uit hetgeen hij zegt, (bladz. 90), » de terzijdestelling van hetgeen elke gezind» heid *voor hare eigenaardige belydenis houdt*, de » voordragt, [het onderwijzen] eener leer, die met » de leer der Hervormden zoowel als der Roomsch» Catholijken onvereenigbaar is, de aanprijzing eener » zedekunde, [algemeen Christelijke] welke niet op » Evangelische grondslagen rust, [namelijk op die » grondslagen welke door iedere afzonderlijke ge» zindheid als zuiver Evangelisch beschouwd worden » en aangenomen zijn,] schijnt weldra ondragelijk te » zullen zijn, voor elke Gezindheid."

Men zal dus, naar des schrijvers meening, in het *leerstellige* moeten onderwijzen van hetgeen » elke » gezindheid voor hare *eigenaardige belydenis* houdt."

Een gemoedelijk Roomsch-Catholijk, een Lutheraan, een Remonstrant, een Mennonist, en anderen zullen er dus bezwaar in moeten vinden, hunne kinderen school te zenden bij onderwijzers van de Hervormde Geloofsbelijdenis. Zij zullen hen dus dáár, waar geen onderwijzers van hunne eigene geloofsbelijdenis bestaan, moeten t' huis houden, en zij zullen dan *niet* worden onderwezen.

En hoe talrijk zullen deze gevallen zijn! Heeft de schrijver hier wel aan gedacht? Heeft hij wel overwogen de schier onoverkomelijke bezwaren, welke zich opdoen tegen de vervulling der verpligting, welke dan op de leden van ieder afzonderlijk Kerkgenootschap, in elke Stad of Gemeente zou komen te rusten, om te zorgen, dat er een *afzonderlyke* onderwijzer van *hunne* geloofsbelijdenis stond, om hunne kinderen het lager onderwijs te kunnen doen ten deel worden?

Zoo ja, dan kan hij toch wel niet gedacht hebben: *laat ieder voor zich zelven zorgen.* Dit zou *vryheid* zijn ja; maar gelijk aan die van eenen mensch, dien men buiten de maatschappij stoot, en belet de voordeelen er van te genieten, of dien men op een onbewoond eiland achterlaat.

En krachtens welk regt zou men al die Kerkgenootschappen tot deze dus genaamde vrijheid voor hunne kinderen dwingen?

Heeft het Hervormd Kerkgenootschap hier verkregene regten? Waren het de leden van *dat* genootschap alleen, welke de sommen hielpen bijeenbrengen, welke uit 's Rijks- de Provinciale en Gemeente-kassen zijn en nog worden aangewend tot het bouwen, verbeteren en onderhouden van schoollokalen, onderwijzers-woningen, voor schoolmeubelen, voor de vorming en het salariëren van onderwijzers, de belooning der school-opzieners, enz. enz.

Zijn deze kosten, gedurende het vierde eener eeuw, op vele plaatsen door de ingezetenen van verschillende geloofsbelijdenissen opgebragt en gedragen, dan toch zou men zeggen hebben zij ook verkregene regten, en de invoering van eenen maatregel, die hun beletten zou, die regten langer te genieten, zou willekeur en tirannij zijn.

Eerst zou dan moeten gezorgd worden, dat zij schadeloos gesteld werden voor het gemis der hun te ontnemene regten; dat ook hunne kinderen bij voortduring het lager onderwijs kunnen genieten, en *dan* zou men eerst in billijkheid den door den schrijver voorgestelden maatregel kunnen in praktijk brengen.

Anders is het weder misbruik *van het regt van den sterksten.*

Dit met opzigt tot het *bezwaar* tegen het voorgestelde. Met opzigt tot het noodzakelijke en doelmatige er van zijn wij het almede niet met den schrijver eens.

Algemeene lessen ter opleiding tot en ter ontwikkeling van het gevoel voor Godsdienst, zedelijkheid en deugd, op de scholen, onderwijs in het leerstellige van ieders gezindheid *te huis*, in de *catheohisatien* en in de *Kerk*, komt ons toereikend voor: ook vooral om de mindere geschiktheid welke men bij vele onderwijzers veronderstellen moet, om een leerstellig onderwijs, gewijzigd naar der kinderen verschillende bevatting, duidelijk geregeld en in eenen echt Christelijken geest mede te deelen. Wanneer *geleerden* van een en hetzelfde Kerkgenootschap zoo vaak in de opvatting, uitlegging en toepassing van het een of andere leerstuk verschillen; wanneer sommige leken schier eenen afschuw hebben van de verklaring van dit of dat leerstuk, door dezen of genen Predikant, -- hoe zal het dan gesteld zijn met de school-onderwijzers?

Wij zullen hier maar niet meer van zeggen.

Wat de *armen* betreft, ook voor het lager onderwijs van dezer kinderen wordt gezorgd, *zoo zy het willen.* De cathechisatien weten wij niet, dat gesloten zijn voor behoeftigen, en nog altijd wordt in de bedehuizen ook » *den armen het Evangelie* » *verkondigd.*"

Dat er dwang voor den mingegoeden zou bestaan, om zijnen kinderen of geen onderwijs te » geven of » een onderwijs, *dat hy verfoeit*" zien wij voor ons niet in. Wanneer op de armen-scholen al geen stelselmatig onderwijs in de Godsdienst wordt gegeven, is daarom toch het onderwijs in het lezen, schrijven, rekenen, geschiedenis en aardrijkskunde voor eenen minvermogenden nog niet te verfoeijen.

Dat deze of gene Predikant soms een leerstuk niet verklaart, in den geest van den minvermogenden, is nog altijd voor dezen geene reden, om dat onderwijs *te verfoeyen.* Hij vermijde dan eenvoudig het onderwijs van dezen, en zie om naar eenen anderen; en vindt hij er nergens een, die hem bevalt, dan dient hij het zich te getroosten, dat niet ieder, naar zijne bijzondere begrippen en wijze van zien, eenen Predikant op zijn eigen handje hebben kan. In dit geval bevinden zich niet enkel de *minvermogenden*, maar ook onderscheidene *meermogenden.*

Wat overigens betreft het verlangen van den schrijver. » Men geve ten minste de bevoegdheid » om, behoudens toezigt der Regering en uitspraak » der regtbanken, ter handhaving van goede zeden, » eene school op te rigten, den Bijbel te gebruiken, » en een Christelijk onderwijs ten grondslage der » gansche opvoeding te stellen;" -- wij gelooven dat dit niets onbillijks of onwettigs, dat het niets te veel verlangd is, integendeel dat het een gemoedelijk, echt Christelijk verlangen is; en dat het Gouvernement bezwaarlijk uit de grondwet de magt zou kunnen putten, om de oprigting van *zulk* eene school te verbieden of te keer te gaan, wanneer zij voor het overige uit eigene middelen kon worden opgerigt en blijven bestaan, en de daaraan toe te voegen onderwijzer voor die betrekking de noodige vereischten getoond had te bezitten. Dat toch niet jan en alleman als onderwijzer wordt toegelaten, is zeer wel door de bij de grondwet aan den Koning opgedragene zorg te verdedigen; ofschoon de regeling van dit onderwerp en van het onderwijs in het algemeen ook ons voorkomt van te veel gewigt te zijn, om anders dan bij wetten te moeten geschieden.

Zoo er *besluiten* of *bepalingen* bestaan, aan eenig Bestuur of Autoriteit de magt gevende, in de daarstelling eener school als de boven bedoelde verhindering te brengen, zouden wij van oordeel zijn, dat de handhavers der vrijheden in Nederland voor de intrekking derzelve behoorden te zorgen.

(*Vervolg en slot hierna*).

De Tolk der Vrijheid.

Na met hevige tegenwerking te hebben moeten kampen van personen, welke de Redactie wijselijk gehandeld heeft maar niet te noemen, is het haar eindelijk gelukt, te Groningen eenen drukker voor haar blad te vinden, die echter gemeend heeft, de uitgave niet voor zijne rekening te moeten nemen.

Wij hebben dit laatste niet anders kunnen beschouwen, dan als een bewijs van vrees voor moeijelijkheden, hem in zijne burgerlijke betrekkingen te berokkenen, -- wanneer de te drukken artikelen ook al van dien aard zijn mogten, dat de wet daarop geen vat gaf, voor *geregtelyke* vervolgingen. Wij hopen nu, dat het niet voor *zyne* rekening drukken van het blad voldoende zal zijn geweest, om zijne gevreesde *civiele* vervolgers te ontwapenen.

Wat bewijst intusschen de ondervondene moeijelijkheid, om eenen drukker voor een in vrijzinnigen geest geschreven blad te vinden?

Helaas! dat men er maar al te zeer in geslaagd is, om alle gevoel van zelfstandigheid, van nationaliteit, bij een groot deel der Nederlandsche staatsburgers te onderdrukken, zoo niet geheel en al uit te dooven.

Dat de onbeschaamdheid der gepreviligeerden haar toppunt in sommige oorden van ons vaderland heeft bereikt, en men niet schroomt, een geheiligd grondwettig regt, bestemd om licht en waarheid te verspreiden, om nationale deugd te ontwikkelen, om gebreken en verkeerdheden, zoo bij de regering als bij de natie bestaande aan het licht te brengen en te bestrijden, -- dat men dit geheiligd regt, zeggen wij, miskent, en men zelfs openlijk door magt en invloed, en slinksche middelen en wegen, waar het noodig is, de grondwet op dit punt tot eene doode letter tracht te maken.

Eere hebbe de Redactie, dat althans *zy* zelfstandig was, en zich niet door de ondervoodene moeijelijkheden heeft laten afschrikken.

Er was behoefte, dringende behoefte, ook in die oorden onzes vaderlands aan het opwekken onzer landgenooten uit hunnen doodslaap; om in de staatkundige duisternis, waarin men hen bad weten te wikkelen, een helder licht te ontsteken, opdat zij zien en zich herinneren mogten, dat zij nog onafhankelijke, Nederlandsche staatsburgers, nog zelf-

standige menschen, geene bloot lastendragende, dienst verrigtende werktuigen zijn.

Alzoo gewekt, zal het niet kunnen missen, of de aloude regtmatige fierheid op den naam van Nederlander, zal hersteld worden. De liefde tot het vaderland zal nieuw voedsel erlangen. De mogelijkheid van het bestaan en zich kunnen ontwikkelen van nationale deugd, nationale kracht, en daar door nationale grootheid, zal niet langer betwijfeld worden, en zoo dit al billijke wenschen doet geboren worden naar eene den Nederlander passende mate van vrijheid, zullen deze toch steeds naar het waarachtige heil des lands, naar de welvaart en den bloei der geheele natie gerigt zijn.

Dat het doel der Redactie geen ander is, noch worden zal, dan *zulk* eene stemming bij de natie te bevorderen, wagen wij te hopen; en aangenaam zal aan elken lezer zijn moeten de betuiging: » Getrouw aan den Prospectus van ons proefblad, zullen regtvaardigheid en waarheidsliefde bij al onze beschouwingen en oordeelvellingen onze leidsvrouwen zijn, terwijl wij tevens aan al het overige in dien Prospectus beloofde zullen trachten te voldoen. Mogt er, volgens het gevoelen van sommige bevoegde beoordeelaars, iets aan ontbreken, zij gelieven zulks slechts der Redactie te doen kennen, welke iedere grondige teregtwijzing aangenaam zal zijn, daar het haar doel is, zooveel mogelijk *het orgaan van de weldenkende landgenooten te worden.*"

Zulk een orgaan te meer is ons dan hartelijk welkom. Wij verheugen ons over deszelfs verschijning, en wenschen der Redactie geluk met hare, aanvankelijk zoo zeer bemoeijelijkte, onderneming.

Wij houden ons overtuigd, dat reeds dit eerste nummer door velen niet zonder belangstelling zal worden gelezen.

Het Hoofdartikel, de verschijning van het blad betreffende, is in eenen fikschen, duidelijken stijl geschreven. Wij vinden *ons* blad daarin als *vrijzinnig oppositie-blad* genoemd. Wij nemen dien naam gaarne aan, voor zoover daarmede slechts bedoeld wordt het gezet bestrijden van regeringsbeginselen, welke ons voorkomen voor het heil des lands verderfelijk te zijn. Dáár nogtans, waar wij de regering in een ons voorkomend heilzaam spoor vinden, zal het er verre af zijn, dat zij in ons opposanten aantreffen zou; zij zal dan op onze medewerking, zoo krachtdadig wij die maar kunnen verleenen, veilig mogen rekenen.

Ook dit verwachten wij van den *Tolk der Vryheid*. Het zal dan slechts een *oppositie-blad* zijn, VOOR ZOOVEEL NOODIG.

Het belangrijk adres, voorzien van een honderdtal handteekeningen van landgebruikers en Ingezetenen uit den burgerstand te Winschoten, aan Z. M. en de Tweede Kamer gerigt, tot het erlangen inzonderheid van verbeteringen in het verkiezings-stelsel, deelen wij in een volgend nummer onzen lezers mede.

Werden van alle zijden, waar men er zóó over denkt, als deze leden van den burgerstand, met evenveel vrijmoedigheid adressen aan Z. M. en aan de Kamer gerigt — hoe verhaasd zou men staan over de *algemeenheid* dezer denkbeelden en wenschen van den gegoeden burgerstand, en hoezeer zou dit de hoop versterken, dat men niet onvoorzigtig genoeg zal zijn, bij de wijziging der grondwet, deze zoo algemeen gevoelde behoefte over het hoofd te zien?

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN,

Gezien de Circulaire van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, dd. 14 Februarij jl., Provinciaal blad, No. 18;

Gelezen eene Missieve van de Commissie tot aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst binnen deze Stad, dato 3 dezer maand;

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen, dat op Woensdag den 15. dezer maand eene algemeene collecte aan de huizen zal worden gedaan, ten behoeve van het fonds ter aanmoediging en ondersteuning van opgemelde dienst, en willen alzoo de belangstelling van een ieder hebben opgewekt, om door ruime bijdragen het Hoofdbestuur van hetzelve in deszelfs pogingen tot het verbeteren van het lot van zoo vele oude en verminkte krijgslieden te ondersteunen, te meer daar hetzelve herhaaldelijk tot het verkoopen van een gedeelte van het kapitaal fonds is genoodzaakt geweest; waardoor de inkomsten van hetzelve allengskens zijn afgenomen, en niettegenstaande de vele beperkingen welke in de opnening der deelgeregtigden bereids zijn daargesteld, een jaarlijks tekort opleveren.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 10. April 1840.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME.
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7. April. Den 25. der vorige maand was er te Rome veel sneeuw, welke aanleiding tot wanorden gaf. Het volk vermaakte zich op de markten en in de straten, om elkander met sneeuwballen te werpen. Van kortswijl werd het ernst: men werd op elkander verstoord, geraakte handgemeen en, in plaats van met sneeuwballen, streed men met messen, waardoor eenige personen het leven verloren hebben.

ENGELAND.

LONDEN, den 8. April. De taal van de *Times* en andere tolken der behoudende partij over het gedrag der ministers ten aanzien van China is voorbeeldeloos hevig. Het genoemde blad zegt ergens, dan indien de oorlog met China niet wordt voorgekomen, eene zee van rampen Engeland zal overstelpen, te meer, daar Rusland, Frankrijk en de Vereenigde Staten, ten gevolge van het wanbestuur der ministers, reikhalzend naar eene gelegenheid uitzien, om aan het vroeger zoo bloeijende en magtige Britsche rijk diepe wonden toe te brengen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 8. April. Een Beijersch instrumentmaker, met name *Tutchholtzer*, die een werktuig om mede te vliegen heeft zaamgesteld, heeft aan den minister de vergunning gevraagd, om den 1 Mei, zijnde 's Konings naamdag, zijne kunst in de Champs Elysées te mogen vertoonen. Hij beweert door middel van zijn werktuig, zoo hoog en in alle zoodanige rigtingen als hij verkiest, te kunnen vliegen, en zich zoo snel en zoo langzaam als hij verkiest, te kunnen nederlaten.

— Te Lorient is een linieschip van honderd stukken, de *Jemmapes*, van stapel geloopen.

— In den avond van den 7. dezer, is de marquis *de Crouy Chanel*, even als al de overige personen die vijf maanden geleden met hem in hechtenis genomen waren, wegens het smeden van eene Bonapartische zamenzwering, op vrije voeten gesteld.

— Men verzekert dat de Carlisten door het verlies van Segura en Castellote den moed laten zakken, en hunne artillerie van Cantavieja naar Morella beginnen te vervoeren, dat als hun laatste bolwerk beschouwd wordt.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 10. April. Naar wij vernemen, is heden morgen ruim ten drie ure, de papierfabrijk van den Heer *Baving*, tusschen Nichtevecht en Vreeland, eene prooi der vlammen geworden. Verdere ongelukken schijnen er echter niet bij te hebben plaats gehad.

— Van den Helder schrijft men van 10 April: » Zr. Ms. stoomschip *Curaçao*, Kommandant de Luitenant ter zee der 1e klasse *Bolken*, bestemd naar de West-Indie, is heden morgen, omstreeks half acht uren van hier naar zee vertrokken."

» Van Amsterdam is hier aangekomen Z. M. Fregat *de Sambre* van 44 stukken, hetwelk met den meesten spoed wordt opgetuigd; de equipage van het Fregat *de Zaan*, Kapitein ter zee *Buys*, zal op hetzelve overgaan, en vervolgens zal gemelde bodem naar Oost-Indië vertrekken, ter vervanging van het Fregat *de Maas*, aldaar."

— Te Rotterdam bedroeg de bevolking op 1 Januarij jl., mannelijk geslacht: ongehuwden 20626, gehuwden 12858, weduwenaars 1325, te zamen 34809; vrouwelijk geslacht: ongehuwden 25595, gehuwden 12970, weduwen 4724, te zamen 43289; totaal 78,098 inwoners.

LEEUWARDEN, den 9. April. De morgen van Vrijdag ll. was bepaald tot de ter aarde bestelling van het lijk van den overledenen en in dit gewest zoo algemeen betreurden Gouverneur, Baron *van Zuylen van Nyevelt*. — De begravenis was plegtig, eenvoudig en indrukwekkend; ten zeven ure werd de kist in de lijkkoets geplaatst, gevolgd door een viertal koetsen, waarin zich de betrekkingen van den overledene, benevens de leden van het Collegie van Heeren Gedeputeerde Staten, Griffier der Staten en den waarnemenden Burgemeester dezer stad zich bevonden. Deze aandoenlijke optogt werd begeleid en gevolgd, door eene ontelbare menigte ingezetenen van alle standen, bij wien belangstelling en treurige deelneming zigtbaar waren.

VLISSINGEN, den 13. April. In het *Algemeen Friesch en Groninger Advertentie- en Correspondentie-blad* van den 10. dezer, leest men:

» Wij zijn van goederhand verzocht te melden, dat de geruchten, nopens het afzien van Z. M. van het voorgenomen huwelijk, van allen grond ontbloot zijn, daar hetzelve slechts voorloopig is geschorscht."

— Den 10. dezer zijn de de Schelde afgekomen en in de Westerhaven dezer Stad gearriveerd, de werkvaartuigen van het Loodswezen alhier, en dat van Antwerpen; zijnde aan boord van dezelve de Heeren *M. Wels* als Nederlandsch en *V. la Hure* en *Donnet* als Belgische Permanente Kommissarissen voor de Scheldevaart; welke Heeren, vergezeld door de Kommissaris van het Loodswezen alhier, de Heer *J. Engels*, den volgenden morgen met de Loodsboot No. 4, van Vlissingen, tot het opnemen der zeegaten, enz. naar zee zijn gezeild. Na des avonds te zijn geretourneerd en den volgenden morgen weder te zijn uitgezeild, zijn gemelde Heeren, na het verrigten der werkzaamheden, gisteren alhier weder aangekomen.

Gemengde Berigten.

Koning *Otto* heeft met een Griek, die met zijn gezin op den grond sat, een glas wijn gedronken; het gejuich der omstanders daarover was algemeen. — Het Ministerie te Napels heeft deszelfs ontslag gevraagd en bekomen. — Men verwacht te Rome de Keizerin van Rusland. — Eenige Oosterijksche Landweer-Bataillons zullen worden ontbonden. — De viering van het eeuwfeest der Boekdrukkunst is ook te Berlijn toegestaan. — Van verschillende kanten wordt de ongunstige afloop der Russische expeditie naar Chiwa bevestigd. — De toerustingen der Engelschen tegen China worden ijverig voortgezet, ten gevolge waarvan de prijs der thee te Londen zeer stijgt. — Twee Engelsche zendelingen zijn door de bewoners van een der Zuidzee-eilanden vermoord. — De ijzeren spoorweg van Londen naar Bristol is geopend. — *The Standard* meldt, dat eenige oorlogschepen van Maltha naar Sicilië zullen vertrekken. — Te St. Cloud worden groote toebereidselen gemaakt voor de viering van het huwelijk van den Hertog *van Nemours*; men zegt dat het Gouvernement gelden zal vragen voor die feesten en voor den doop van den Graaf *van Parijs*. — De blokkade van Buenos-Ayres, door de Franschen, duurt nog voort. — Te Tholen is eene heffing geautoriseerd van eene plaatselijke belasting op de honden. — In verscheidene streken van Zuid-Holland heerscht nog de longziekte onder het hoornvee; in sommige plaatsen is dezelve meer toe- dan afgenomen. — De reis- en verblijfkosten voor de Militairen der landmagt zullen met een derde verminderd worden.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 13. April. Sedert den 10. dezer, zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Brussel bestemd:

Catharina, J. G. Juister, van Bergen, met stokvisch en traan.

Voor Antwerpen bestemd:

Princess Victoria, H. Woodruff, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *die Hoffnung*, S. H. Zimmermeer, van Grootenseel, met garst; *Henriette*, S. T. Divoort, van Liverpool, met klipzout; *Friedsamkeit*, O. G. Jacobs, van Norden, met tarwe; *Louise*, J. Roomsch, van Liverpool, met stukgoederen; *Aeolus*, J. Jenser, van Rio Janeiro, met koffij.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *Brugge*, T. Jackson, naar Hull, met stukgoederen; *la Clementine*, P. L. Bas, naar Havre de Grace, met zink; *la Reine*, J. R. Jansen, naar Hull, met vlas; *de Python*, [illegible] Bunnemeyer; *de vier Gebroeders*, J. F. Uffen, beide naar Hamburg, met stukgoederen; *Jean de Locquenheim*, C. Peters; *Neptunis*, J. Vorerk, beide naar St. Ubes; *Rushesel*, J. C. Own; *Amos Patter*, T. O. Thompson; *Oceanus*, A. Smith, alle drie naar Havannah; *die Hoffnung*, J. H. Arians, naar Noorwegen; *de vrouw Maria*, N. J. Arians, naar Caroliniensseel; *Emma Theresia*, J. F. Lorentz, naar Lissobon; *Amesia*, W. C. Ukens; *Leonidas*, T. Otto, beide op avontuur; *Henriette*, L. A. Spelman, naar Elbing; *de vrouw Dorothea*, J. H. Peters, naar Tonningen; *Oldendams Statte*, H. Hanser, naar Koningsberg; *de jonge Mathilda*, W. Thygeser, naar Nerva, alle veertien met ballast; *Angelina*, H. H. Koop, naar Rostock, met stukgoederen.

Van Gend is gezeild:

Die Frau Maria, H. W. Meyer, naar Hamburg, met suiker.

Voor Oostende bestemd:

l'Actif, L. Dens, van Hull, laatst van Vlissingen, met ballast.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.